

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2478/2015
28.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић, Божицара Вујичића, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца В.М. из У., чији је пуномоћник М.Ј., адвокат из У., против туженог Здравственог центра У., РЈ Дом здравља Ч., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4280/14 од 04.12.2014. године, у седници одржаној 28.01.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4280/14 од 04.12.2014. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4280/14 од 04.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П1 345/13 од 19.05.2014. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати разлику између коефицијента 9,98 до коефицијента 13,57 за временски период од 01.04.2010. до 01.04.2013. године у укупном износу од 433.365,18 динара са законском затезном каматом на сваки појединачно опредељен износ, ближе одређен у изреци пресуде; ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка од 8.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4280/14 од 04.12.2014. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Ужицу П1 345/13 од 19.05.2014. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о посебној ревизији тужиоца, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају, тужилац се у ревизији позива на пресуду Основног суда у Нишу наводећи да је тај суд усвојио тужбени захтев и да је реч о истом чињеничном и правном основу. Према стању у списима, тужилац је уз тужбу доставио пресуду Основног суда у Нишу П1 2232/10 од 17.12.2010. године (без клаузуле правноснажности).

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе, јер уз ревизију нису достављене правноснажне пресуде у којима је у идентичној или сличној чињенично – правној ситуацији донета дугачија одлука.

Из наведеног разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 24.04.2013. године, а поднеском од 16.05.2014. године тужба је преиначена повећањем захтева којим је тужилац тражио исплату 433.365,18 динара. Обзиром да побијани део правноснажне пресуде од 433.365,18 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то значи да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

